

РЕШЕНИЕ

№ 3556

гр. София, 03.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 26.06.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилка

Елка Атанасова

при участието на секретаря Клавдия Дали и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **3424** по описа за **2020** година докладвано от съдия Катя Аспарухова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по касационна жалба на Дирекция „Инспекция по труда“-С. срещу РЕШЕНИЕ без номер от 02.01.2020г. по нахд №5480 по описа на СРС за 2017г., с което е отменено наказателно постановление №22-002464 от 10.12.2016г. издадено от Директора на ДИТ-С., с което на основание чл.416, ал.5 вр.с чл.415,ал.1 от Кодекса на труда /КТ/ наложената имуществена санкция от 1500лв. на [фирма] е отменена.

По изложените в касационната жалба съображения за неправилност на решението— се моли да се уважи същата, като се отмени решението на СРС и вместо него се постанови друго, с което се отмени наказателното постановление. Основно се визира, че СРС е допуснал нарушение като неправилно е приел, че има процесуално нарушение в неправилната квалификация на деянието по АУАН и НП. От друга страна се не се оспорва извода на СРС, че дружеството е извършило описаното деяние по същество, изразяващо се в неизпълнени предписани за това да държи на разположение и да представя пред контролните органи Правилника за вътрешния трудов ред и поименните графици за работа на работниците в ресторант „Генацвале“ в хотел „М.“. С оглед изложеното обаче се визира, че административно-наказващият орган има правото да впише в НП правилната норма, ако тя некоректно е отразена в АУАН, което обаче не е съществено. Предвид направените доводи - се моли да се уважи касационната жалба.

В съдебно заседание –касаторът поддържа жалбата си чрез юрк.С..

Ответната страна- оспорва жалбата по съображения, изложени в писмени бележки. В съдебно заседание поддържа становище си чрез управителя на дружеството.

Представителят на СГП изразява становище за неправилност на решението и предлага да се уважи касационната жалба.

Административен съд София-град като се запозна с изразените становища и въз основа на основанията изложени в касационна жалба, разгледани по реда на чл.217 и чл.218 от АПК, намери за установено следното:

Касационната жалба е в срок, поради което следва да се разгледа по същество.

СРС за да отмени НП е приел следното: установено е от фактическа страна, че при извършена проверка на 13.09.2016г. в проверявания обект ресторант „Генацвале“ в хотел „М.“ на проверяващите не е бил предоставен Правилника за вътрешния трудов ред и поименните графици за работа за м.09.2016г.. На 11.10.2016г. е съставен АУАН, с който е ангажирана отговорността на дружеството за това, че не е изпълнило даденото с протокол от 25.01.2016г. предписание №1 касателно правилника и графика, чиито срок на изпълнение е изтекъл на 28.01.2016г., което е нарушение на чл.403а, ал.1 от КТ.

СРС в мотивите си е посочил, че в НП от 10.12.2016г. е наложена санкция за нарушение на чл.415, ал.1 от КТ за същата фактическа обстановка.

С оглед изложеното от правна страна, след като са разгледани и не са споделени релевираните процесуални нарушения- СРС е достигнал до извода, че е нарушен чл.57, ал.1 т.6 от ЗАНН- а именно в НП не е посочена относимата нарушена норма. Не е било спорно, че словесното описание на деянието е идентично, но същото е прието в АУАН за нарушение на чл.403а, а.1 от КТ, а в НП за нарушение на чл.415, ал.1 от КТ. СРС е направил извода, че описанието на деянието е установеното несъмнено -неизпълнение на предписанията, което в в нарушение не на чл.403а, ал1 от КТ, а на чл.415, ал.1 от КТ.

Настоящата касационна инстанция намира следното:

Правилно СРС е установил, че относно фактическото описание на нарушението в АУАН и в НП няма противоречие. Същото се изразява в допуснатото нарушение от дружеството да не изпълни предписание №1 по протоколо от проверка от 25.01.2016г., съответно и срокът за изпълнение на предписането е изтекъл на 28.01.2016г..

Настоящият състав, както и СРС констатира, че с НП е наложена санкция в минимален размер от 1500лв. по чл.415, ал.1 от КТ- а именно за неизпълнено предписание.

Не е наложена санкция за нарушение на чл.403в, ал.1 от КТ, която задължава работодателя да има в обекта си Правилника и графика. Безспорно и тази разпоредба е нарушена, но вместо да наложи санкция за същата веднага при проверката, проверяващият екип е избрал да даде предписание.

В АУАН актосъставителят следва подробно да опише деянието чрез елементите част от фактическия състав. Длъжен е да посочи как, къде и какво е извършило лицето. Конкретно това задължение по чл.42 от ЗАНН от актосъставителя е изпълнено. Същият не е длъжен да дава правната квалификация на нарушението. В действителност неправилно е посочен за нарушен чл.403а, ал.1 от КТ, вместо ч.415, ал.1 от КТ, но това не засяга правото на нарушителя, след като изобщо може актосъставителят да не дефинира правно деянието. Правната квалификация дадена

обаче в НП, което е завършващият акт в производството и налагащ санкцията –следва да бъде коректна, което е изпълнено. В тази връзка няма как да е засегнато правото на касатора на защита, тъй като в описателната част в АУАН е посочено, че не е изпълнено конкретното предписание, дефинирано впоследствие с НП правилно като нарушение на чл.415, ал.1 от КТ, но и което в действителност е свързано с изпълнението на задължение по ч.403а от КТ.

Следователно касационната жалба е основателна и следва да се уважи. Доколкото СРС е разгледал останалите доводи за процесуални нарушения и не ги е възприел, съдът напълно споделя констатациите му вкл. и тези по съществото на спора за пълната доказаност на деянието. Безспорно от предсатвените писмени и гласни доказателства се установява, че на 13.09.2016г. е извършена повторна проверка, при която отново се установява, че липсва график и правилник, поради което се констатира, че даденото предписание №1 с протокол от 25.01.2016г. и със срок 28.01.2016г. не е изпълнено –което правилно е квалифицирано с НП като нарушение на чл.415, ал.1 от КТ. В този списък е и Тълкувателно решение №3 от 10.05.2011г. по т.д.7/2010г. на ВАС, че „неточната квалификация в АУАН е без правно значение, ако в НП правилно е посочена“. Конкретно е налице точно тази хипотеза, поради което не се споделя изложеното в писмения отговор, че в НП не са посочени правилните разпоредби, които са нарушени. Двукратно в НП в абзац 6-ти преди диспозитива е посочено, че е нарушен с деянието чл.415, ал.1 от КТ, поради което и именно отново с посочване на тази разпоредба във вр. с чл.416, ал.5 от КТ му е наложена санкцията. В НП не е посочена за нарушена нормата на чл.403а от КТ.

По претенцията на ответника за юрк.възнаграждение –следва да се присъди такова в минимален размер по реда на НПП-чл.24- а именно 100лв.

Водим XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ

РЕШИ:

По касационна жалба на Дирекция „Инспекция по труда“-С.

ОТМЕНЯ като незаконосъобразно РЕШЕНИЕ без номер от 02.01.2020г. по нахд №5480 по описа на СРС за 2017г., с което е отменено наказателно постановление №22-002464 от 10.12.2016г. издадено от Директора на ДИТ, с което на основание чл.416, ал.5 вр.с чл.415,ал.1 от КТе наложената имуществена санкция от 1500лв. на [фирма] е отменена.

Вместо него

ПОТВЪРЖДАВА наказателното постановление.

ОСЪЖДА [фирма] ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място] да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“-С. 100лв. /сто лева/ юрисконсултско възнаграждение.

Решението не подлежи на обжалване и протест.

Председател:

Членове:1.

2.